

Konferencia-beszámoló a Heller Farkas Alapítvány Kuratóriuma elnöke, Dr. Németh József címzetes egyetemi tanár részére

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alapítvány támogatásával vehettem részt a Gdańskban megrendezett *4. Social Boundaries of Work* nemzetközi konferencián, amely ez évben a munka, tudás és hatalom összefüggéseinek vizsgálatát tűzte ki célul a kortárs kapitalizmusban. A kétnapos konferencia plenáris, illetve tematikusan szervezett szekciókban zajló előadásai kiemelten foglalkoztak a digitalizáció és a munka összefüggéseivel, az automatizáció, a „hasknigazdaság” (*gig economy*) jelenségeivel és ezek társadalmi hatásaival, valamint nemzetközi, illetve globális vonatkozásaival, jellemzően kritikai megközelítésben.

Saját, a „Work, Knowledge, Power” szekcióban szereplő előadásom a „Creative labour, gender and digitisation in the Hungarian music industry” címet viselte, és egy hosszabb, NKFIH által támogatott, 2018. szeptemberétől induló kutatás (*Kreatív munka a magyarországi zeneiparban*) 2018 tavaszán Dr. Blaskó Ágnessel együtt végzett feltérképező, pilot szakaszának eredményeire épült. Az előadás az immateriális munka, az érzelmi munka, valamint a reprodukzív, illetve az informális, háztartáson belül végzett munka fogalmainak, az ezekhez kapcsolódó elméleti megközelítéseknek a lehetséges hozzájárulását tekintette át a kreatív, illetve kulturális munka vizsgálatához. Az előadás egyik hangsúlyos konklúziója a zeneiparban végzett munka informális beágyazottságára vonatkozott. Konkrétan ez az általunk meginterjúvált zenészek pályájának közeli rokonok – szülők, testvérek, partner – és barátok, például volt iskolatársak általi anyagi, illetve (ingyen)munkán keresztüli támogatását jelentette. Az előadás másik konklúziója a digitális vállalkozás kontextusára vonatkozott, mégpedig, hogy a zenészek – és kiemelten a női zenészek – a (digitalizáció és a lemezipar összezsugorodása nyomán a zene gazdaságában megnövekedett súlyú) élőzeneipar patriarchális, maskulin mintázatokat követő, számukra potenciálisan kirekesztő szerveződésére hivatkozva autonómiájuk és előrejutásuk kulcsának az online közösségi médián keresztüli önmenedzselést látják. A digitális vállalkozás és közönségépítés ily módon „tisztá” útnak tetszik a régi struktúrákat megkerülni kívánó fiatal zenészek számára.

Az előadásom visszhangja pozitív volt, értő és fontos visszajelzéseket kaptam. A konferencia lehetőséget nyújtott a nemzetközi szakmai kapcsolatok építésére, még hozzá egy számomra eddig kevésbé ismert szakmai közegben (első alkalommal látogattam ezt a konferenciát) – és tudtam is élni ezzel a lehetőséggel. Érdemes kiemelnem, hogy a tematikus szekciók igen jól szervezettek

voltak, a számomra legközvetlenebbül releváns és tanulságos előadásokat a saját szekciómban hallhattam. Ez növelte az előadásokat követő diszkusszió értékét is.

A konferencia szervezői az esemény lezárásakor, értékelésekor ígéretet tettek az előadások tematikus folyóiratban történő publikációjának lehetőségére is.

A konferencia lehetőséget teremtett számomra, hogy új eredményekkel mutakozzam be egy értő szakmai közönség előtt; hogy értékes szakmai kapcsolatokat építsek, amelyekre a hosszabb kutatási projekt során bizonyára támaszkodni fogok; valamint, hogy értékes tudással gyarapodjak, amelyet a konferencia-előadásból már készülő publikációba be tudok építeni.

Köszönöm a Heller Farkas Alapítványnak, hogy támogatta részvételemet.

Tisztelettel,

Barna Róza Emília
Szociológia és Kommunikáció Tanszék
BME GTK

Budapest, 2018. október 29.

